Hotărârea lui Evelyn

On Iunie 20, 2010

Construiește-ți o atitudine puternică în leadership prin atașamentul tău față de ceilalți oameni și prin angajamentul față de misiunea pe care ți-o asumi.

Spre sfârșitul filmului *„ The Mummy Returns (2001) "*, după ce puternicul rege Scorpion este înfrânt, templul lui Abu Simbel începe să se dărâme. Rick O'Connell cât și înfiorătorul preot Imhotep (care între timp își pierduse puterile) se trezesc brusc aruncați într-un hău. Amândoi reușesc să se prindă cu mâinile de marginea acestuia, dar spiritele morților îi trag în abisul pământului, în iad. Rick respiră sacadat, inima îi bătea atât de tare, la fel ca a unui om aflat în preajma morții care abia își mai poate aduna ultimele puteri. În sinea lui aproape că se resemnase.

Evelyn, soția lui Rick, și rivala ei, regina reîncarnată Anck Su Namun, țintuite într-un loc mai sigur priveau neputincioase cum se prăvăleau cu furie bucățile de piatră din tavan peste tot în jurul lor. Părea că nimic nu-i mai poate salva pe cei doi, care se străduiau cu ultimele puteri să se țină de marginea hăului.

O hotărâre care însemna moartea sau viața. Evelyn a înțeles dintr-o dată că doar energia si hotărârea ei vor putea să-l salveze pe Rick. În sinea ei probabil își spunea: *„ Te iubesc Rick. Nu te voi lăsa aici. Nu, după tot ce-ai făcut pentru mine. Nu vreau să te am pe conștiință. Nu mi-aș ierta-o niciodată dacă ți s-ar întâmpla ceva. "* Așa că s-a hotărât să acționeze.

Cuprinsă de nerăbdare și de neliniște, dar înarmată cu un curaj deosebit și cu o voință ieșită din comun, ea aleargă spre Rick, fără să-i pese de ploaia de pietre din jurul ei. Odată ajunsă lângă el îi apucă brațul drept cu ambele mâini, inspiră adânc și, plină de convingere, începe să-l tragă spre ea cu o încăpățânare de nestrămutat. Cu un suprem efort reușește să-l scoată afară pe Rick din hău.

Leadership: Analiza personalității tale vizează acel tip de intervenție psihologică ce ia în considerare numeroase perspective de abordare a unei sarcini care îți pune în dificultate nevoia de justificare a puterii de sacrificiu?

Toți oamenii sunt în stare de lucruri incredibile atunci când își doresc ceva cu adevărat, dar puțini au curajul să-și pună viața în pericol pentru cineva. În spatele inițiativei lui Evelyn s-a aflat un puternic simțământ de afecțiune și atașament. Ea a demonstrat că poate prelua inițiativa specifică leadershipului fiind stimulată de sentimentele profunde față de soțul ei, expunându-se primejdiilor cu cea mai cutezătoare îndrăzneală.

Ea a dispus de o cantitate uriașă de energie și a avut încredere în instinctele ei atunci când a trebuit să ia decizii importante. A parcurs distanța care desparte incredibilul de credibil. Fără umbră de îndoială Rick a fost binecuvântat să aibă o soție, o parteneră ca Evelyn – cu un spirit viu și energic, curajos și tenace.

Sacrificiu este ceea ce obții după ce ți-ai înfruntat temerile și ți-ai luat soarta în mâini, în condițiile în care ești silit la o reacție care-ți pune viața în pericol. Când un om se autodefinește treptat ca un "erou de sacrificiu", construind o tendință de a se manifesta drept catalizator care propulsează trecerea de la experiență la credință, el corespunde acelei tendințe universale înspre unitate, acelei munci îndeplinite de spirit pentru a justifica o concepție despre iubire, despre Dumnezeu, despre ce e bine și ce e rău.

Leadership: Cum apreciezi importanța valorii tale de judecător într-o evoluție a motivației bazată pe severitatea consecințelor, în raport cu presiunea situațională pe care o simți "din afara" propriei voințe?

Văzând că Evelyn a pornit cu atâta elan să-l salveze pe Rick, înaltul preot Imhotep, disperat, o roagă stăruitor, o imploră pe iubita lui Anck-su-namun să-l ajute. Dar aceasta, cu privirea ațintită asupra flăcărilor și asupra bucăților de piatră care cădeau tot mai abundent, temându-se pentru propria viață se întoarce și fuge, sperând să se salveze. Cu alte cuvinte, ea a evitat să-și pună viața în pericol pentru iubitul ei, așa cum a făcut-o Evelyn pentru soțul ei.

Săraca fată bogată. Încântătoare, dar lașă și necredincioasă. Abia în ultimul ceas, exact atunci când avea mai multă nevoie de ajutor, Imhotep a realizat acest mare adevăr: că un om care nu are îndrăzneală, nu iubește cu adevărat. Că o iubită lașă nu e deloc o femeie iubitoare, ci mai degrabă o trădătoare. Omul slab de caracter își dezvăluie latura vulnerabilă în situații critice.

Cuprins de o întristare adâncă care i-a sfâșiat de moarte inima, înaltul preot Imhotep, cu voința amorțită, cu lacrimi în ochi, zbătându-se câteva clipe între mânie și durere, a renunțat să mai lupte și a acceptat îmbrățișarea morții. S-a aruncat singur în abisul pierderii eterne. Dezamăgirile târzii sunt cele mai puternice otrăvuri.

Nimic nu-i mai poate alina suferința, nimic nu-i mai poate reda pacea inimii celui ce a fost trădat chiar de persoana în care și-a pus toată încrederea. Înaltul preot Imhotep, și-a pus toate speranțele în Anck-su-namun, dar aceasta i-a înșelat toate așteptările. La fel ca un jucător de poker care pariind totul pe o singura carte pierde absolut totul (casă, mașină, soție), tot așa Imhotep, pentru că și-a pus toate speranțele în cea căreia îi promisese un destin de regină, a pierdut orice resursă sufletească și a preferat sa moară.

A-ți asuma rolul de judecător într-o creștere permanentă a importanței tale în sfera măreției este similar cu a citi cu nesaț dintr-o carte cu conținut dramatic: mai întâi trebuie să suporți aceeași situație ca a personajelor, care te face să suferi, apoi trebuie să justifici o anumită concepție pe care o ai despre Dumnezeu și, prin urmare, a te justifica pe tine însuți în situația în care personajul principal ești chiar tu.

Alături de individualismul relativ dezvoltat în perioade tulburi ale vieții, se conturează ușor, ușor, egoismul și starea de exasperare în rândul celor care vor să aparțină neapărat de ceva sau de cineva, renunțând la orice mod de gândire potrivit pentru contextul dat. Această poziție adoptată negândit, fondată doar pe emoții, îl determină pe om să își creeze o realitate proprie, ambiguă prin însăși interpretabilitatea ei, ce poate fi privită ca o explozie în lanț și cu efect imediat de neutralizare a "scutului" rezistent al leadershipului.

Afectivitatea, prietenia, recunoștința, mulțumirea de sine, bunătatea - trebuiesc administrate cu foarte mare grijă, înainte de apariția acelei forme deosebit de contagioase, uneori mortale, a slujirii prea generoase, alteori chiar inconștiente, în numele prieteniei și unității.

Dacă te afli la conducerea unei echipe trebuie știi că oamenii slabi de caracter evită să-și asume responsabilități în situații care cer improvizații, în fața eventualelor obstacole si pericole ce ar putea sa apară. Mai mult, ei preferă întotdeauna să meargă pe căi bătătorite decât să se expună riscurilor și să ia asume măsurile pe care trebuie să le ia.

Atunci când în echipă ai mai mulți asemenea oameni, nesiguri și lași, probabilitatea de a nu ajunge la scopul propus este mare, iar echipa, în acest caz, nu este decât un grup care se poate destrăma oricând.

Presiunea situațională pe care o simți "din afara" propriei voințe se produce atunci când conștiința ta se supune altor reguli decât cele pe care le-ai tot clamat și le-ai luat ca alibi în majoritatea cazurilor.

Conștiința ta se îndreaptă spre un întreg numit "starea corecției finale" atunci când îți dai seama că ceea ce contează cu adevărat nu este ceea ce ți se întâmplă, ci ceea ce ești dispus să sacrifici când știi că timpul tău este limitat.

Hotărârea lui Evelyn aduce în prim plan o singură maximă: construiește-ți o atitudine puternică în leadership prin atașamentul tău față de ceilalți oameni și prin angajamentul față de misiunea pe care ți-o asumi.

Source: https://neculaifantanaru.com/hotararea-lui-evelyn.html